

גליון # 43 - חודש ניסן תשנ"א לפ"ק

וועד העולמי למען מצוות

ישוב ארץ ישראל

ארגון עולמי מוקדש לעורר שכל היהודים יעלו ויבואו לגור בארצינו
הקדושה, ועל ידי זה נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א

מוטב ללין במדבריות של ארץ ישראל, ולא ללין בפלטורות של חוצה לארץ - מוץ ותבן שבארץ ישראל אינם מהסטרא אחרא, רק אותם שבחוץ לארץ

1 לשון הרע. כמה עבד ההוא לישנא בישא, גזר על אבהתנא דלא ייעול לארעא, ומיתו אינון
דאמרו, ואתגזר בכיה לדרי דרין. [תרגום הזוהר: כמה רעות גרם אותו לשון הרע, גרם
לאבותינו שלא יכנסו לארץ, ומתו אותם בעלי הלשון, וגרם בכיה לדורות]. (זוהר חלק
ג' דף קס"א עמוד א').

2 לשון הרע. כביכול כיון דאפיקו (לשון הרע) על ארעא קדישא, כאילו אפיקו עליה, בגין כך
קני קודשא בריך הוא על דא, וקאימו ישראל כלהו לאשתצאה מעלמא, אלמלא בעותיה
דמשה. תרגום הזוהר: כיון שהוציאו דבה על ארץ ישראל, כביכול כאילו הוציאו על
הקדוש ברוך הוא, ובשביל כך קינא הקדוש ברוך הוא על זה, ועמדו כל ישראל לכליה,
אלמלא תפלתו של משה]. (זוהר חלק ג' דף קס"א עמוד א').

3 "מבורכת ה' ארצו" (דברים לג, יד): מלמד שארצו של יוסף מבורכת מכל הארצות, שהיה טל מצוי לה
בכל שעה, והיתה מרבצת במעינות ופתוחה לחמה וללבנה, ואינה חסרה כל ברכה (ספרי).

4 מדי דברי מקדושת ותפארת עיר הקדש ירושלים, זכור אזכור המשל שאמר הרמב"ן
זכרונו לברכה בעת שבא לשערי ירושלים וראה שגם עתה בחורבנה יש בה השפעה רבה
ועשירות מופלגת לאומות העולם היושבים בה, ויגדל צערו למאד ונפשו בחלה בו בראותו
שנותנת ברכתה לבחינת החיצונים וזר יערב בשמחה, נפל על פניו וצעק בקול מר ואמר:
ירושלים, ירושלים! אמשול משלך לאשה המניקה את בנה יחידה החביב עליה כנפשה,
ולפעמים חלה הבן החביב הלז, ולא היה יכול לינוק מטוב החלב שבדדי אמו, והיתה אמו
יראה פן תיבש חלבה חלילה בימים האלו של חליות בנה, מה עשתה? לקחה תינוק נכרי
לביטה והיתה מניקתו, ולפעמים היתה לוקחת כלב ומניקה אותו בזמן הזה רק שלא
תיבש החלב ולא יצמקו דדיה. וכך את ירושלים עיר הקדש, את מוכרחת לתת ברכתך
והשפעתך לאומות העולם כדי שתהיה ההשפעה בעת שיחזרו בניך ויבואו לדביר ביתך
ויוכלו לקבל ההשפעה מאתך כדמיון האשה הנ"ל.

5 מוטב ללין במדבריות של ארץ ישראל, ולא ללין בפלטורות של חוצה לארץ (ב"ר לט).

6 מוץ ותבן. ארעא קדישא דהא לא אעל בה רשו אחרא, אית בה מוץ ותבן דלאו מההוא
סטר, ולבר מארעא ההוא מוץ ותבן דסטר אחרא הוה כו'. [תרגום הזוהר: מוץ ותבן שבארץ
ישראל אינם מהסטרא אחרא, רק אותם שבחוץ לארץ]. (זוהר חלק ג' דף קפ"ט עמוד א').

וועד העולמי למען מצוות ישוב ארץ ישראל